

ZSRR — Ostoja Pokoju

J. W. Stalin o pokoju

„Krew ludzka Październikowa przyszła w samą porę. Wzięła ona sprawę pokoju w swoje własne ręce, wytrąciła z rąk międzynarodowego imperializmu najniebezpieczniejszy oręż...” (1917 r.).

„Podstawę polityki naszego rządu, polityki zagranicznej, stanowi idea pokoju. Walka o pokój, walka przeciwko nowym wojnom, demaskowanie tych wszystkich kroków, które chorągwią pacyfizmu osłaniają faktyczne przygotowywanie wojny — oto nasze zadanie”. (1925 r.).

„Nasza polityka jest polityką pokoju i rozbudowy stosunków handlowych ze wszystkimi krajami... Tę politykę pokoju będziemy prowadzić również nadal, dokładając wszystkich sił i przy pomocy wszystkich środków. Ani pędzi cudzej ziemi nie chcemy. Ale też własnej ziemi, ani jednego cala własnej ziemi nie oddamy nikomu”. (1930 r.).

„Podczas gdy tam, w krajach kapitalistycznych, odbywa się gorączkowe przygotowanie nowej wojny o nowy podział świata i sfer wpływów, ZSRR kontynuuje systematyczną, uporczywą walkę przeciw niebezpieczeństwu wojny, walkę o pokój...” (1934 r.).

„Jesteśmy zwolennikami pokoju i wzmocnienia rzeczowych stosunków ze wszystkimi krajami, stoimy i będziemy stać na tym stanowisku, o ile te kraje będą przestrzegały takich samych stosunków ze Związkiem Radzieckim, o ile nie będą usiłowały naruszyć interesów naszego kraju...”

Nie boimy się groźb ze strony napastników i gotowi jesteśmy odpowiedzieć podwójnym ciosem na każdy cios podlegający wojennym, usiłującym pogwałcić nietykalność granic radzieckich”. (1939 r.).

„Rząd ZSRR uważa, że mimo odmienności systemów ekonomicznych i ideologii współistnienie tych systemów oraz pokojowe uregulowanie rozbieżności między ZSRR a USA, jest nie tylko możliwe, ale i bezwzględnie konieczne w interesie powszechnego pokoju” (1948 r.).

„Pokój będzie zachowany i utrwalony, jeżeli narody ujmą w swe ręce sprawę zachowania pokoju i będą bronili jej do końca”. (1951 r.).

„Pokojowe współistnienie kapitalizmu i komunizmu jest całkowicie możliwe, jeśli istnieje obopólna chęć współpracy oraz gotowość wykonywania przyjętych zobowiązań, jeśli przestrzegana jest zasada równości i nie-wtrącania się w wewnętrzne sprawy innych państw”. (1952 r.).

„Interesy naszej partii nie tylko nie są sprzeczne, lecz, przeciwnie, pokrywają się z interesami milijonów pokój narodów. Co się tyczy Związku Radzieckiego, to jego interesy są w ogóle nieodłączne od sprawy pokoju na całym świecie”. (XIX Zjazd KPZR).

MARIA PUJMANOWA

Generalissimus Pokój

Wiesz, że z całego serca cię kochamy, wszak tyś obronił nasze wsie i miasta. Tyś głową naszą, my twymi rękami: mąż każdy — każda niewiasta,

Niech żyje Generalissimus Pokój.

By praca wlaż nam w ręcech zakwitła, by uśmiechał się młodzi kochankowie, by chleb pachnący miłości ich wydała, by szczerbiot dzieci oznaczał wypowiedź:

Niech żyje generalissimus Pokój.

Strzeżemy ciebie nieczym oka w głowie, a księgi Marksa krzepią cię, byś mógł patrzeć w świat jasno skroś burzy dziejowej. I lud — to Stalin, a Stalin — to lud.

Niech żyje generalissimus Pokój.

przełożył Adam Włodek

Na I Kongresie Obrońców Pokoju

w Paryżu w roku 1949 Ilia Erenburg mówił: „POKÓJ OPLACILISMY KRWAWO I CZUWAMY NAD NIM. BRONIMY GO NIE DLATEGO. ZE JESTESMY SŁABI, ALE DLATEGO, ŻE MIŁUJEMY POKÓJ, A MIŁUJEMY POKÓJ WŁASNIE DLATEGO, ŻE JESTESMY SILNI”.

Słowa te padły wtedy, gdy rozpalana przez monopole amerykańskie histeria wojenna stała się dobitnym wyrazem gniewu imperializmu. „Wyślemy samoloty — pisał wówczas „Times Herald” — które będą leciały na wysokości 40 tysięcy stóp, zaopatrzymy je w bomby atomowe, zapalające, bakteriologiczne, a także chemiczne, ażeby zabijać dzieci w kołyskach, starców przy modlitwie i robotników przy pracy”.

Łapy szaleńców z Pentagonu okazały się jednak za krótkie. Na straż pokoju światowego stanęła potęga Związku Radzieckiego, a narody natchnione przez Wielkiego Stalina zwały i wzmocniły szeregi ruchu obrońców pokoju.

O pokojowości polityki radzieckiej świadczą nie tylko deklaracje, słowa, ale i stojące za nimi, zawsze z nimi zgodne — czyny.

„Pokojowa polityka Związku Radzieckiego — mówił W. M. Mołotow — nie jest jakimś zjawiskiem przejściowym; wypływa ona z podstawowych i codziennych potrzeb naszego narodu, z jego dążeń do jak najszybszego podniesienia swego dobrobytu materialnego, z ogromnej potrzeby ludzi radzieckich, pragnących stworzyć własny, nowy kulturalny byt...”

Naród radziecki w imię pokoju, w imię szczęścia swego i przyszłych pokoleń wznosi Stalinowskie budowle komunizmu:

KANAŁY nawadniające i żeglowne:

Główny Kanał Turkmński o długości 1.100 km, Kanał Wołga — Don im. Lenina — już wybudowany — 291 km, Kanał Południowo-Ukraiński oraz Północno-Krymski o łącznej długości 560 km.

ELEKTROWNIE:

Kubyszewska i Stalingradzka na Wołdze, Kachowska na Dnieprze, Kamska, Gorkowska, Mingeczaurska, Ust-kamie.

Закон о защите мира

Второй Совет Союза Советских Социалистических Республик, рассмотрев доклад Комитета по защите мира, постановил: 1. Совет, что пропаганда войны и войны в форме войны, является преступлением против человечества и должна быть запрещена. 2. Лица, виновные в пропаганде войны, подлежат наказанию в соответствии с законами Советского Союза.

Второй Совет Союза Советских Социалистических Республик постановил: 1. Совет, что пропаганда войны и войны в форме войны, является преступлением против человечества и должна быть запрещена. 2. Лица, виновные в пропаганде войны, подлежат наказанию в соответствии с законами Советского Союза.

USTAWA O OBRONIE POKOJU

„Rada Najwyższa Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich POSTANAWIA: 1. Uznać, że propaganda wojenna w jakiegokolwiek bądź formie podważa sprawę pokoju, stwarza groźbę nowej wojny i jest z uwagi na to najcięższą zbrodnią przeciw ludzkości; 2. Osoby, winne propagandy wojennej będą pociągane do odpowiedzialności karnej i sążone jako najwięksi zbrodniarze kryminalni”.

Uchwalona w dniu 12 marca 1951 roku „Ustawa o obronie pokoju” jest wyrazem dążeń i postulatów wielomilionowego narodu radzieckiego. Nie ma miejsca na omijanie ustaw tam, gdzie prawem jest wola mas ludowych kraju. Toteż całe życie Kraju Rad świadczy o pokojowości Związku Radzieckiego i jego polityki zagranicznej.

Minister Sprawiedliwości ZSRR — GORSZENIN KONSTANTIN PIETROWICZ (okłaski);

Minister Kontroli Państwowej ZSRR — MIERKULOW WSIEWOŁOD NIKOLAJEWICZ (okłaski);

Przewodniczący Państwowego Komitetu Planowania Rady Ministrów ZSRR — KOSŁACZENKO GRIGORIJ PIETROWICZ (okłaski);

Przewodniczący Państwowego Komitetu Budownictwa ZSRR do Spraw Budownictwa — SOKOŁOW KONSTANTIN MICHAJŁOWICZ (okłaski);

Towarzysze deputowani!

Przedstawiając Radzie Najwyższej propozycję w sprawie składu Rządu, Plenum Komitetu Centralnego Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego, Rada Ministrów ZSRR i Prezydium Rady Najwyższej ZSRR wychodziły z założenia, że siła naszego kierownictwa tkwi w tym, że jest ono kolektywne, zespolone i nierozdzielnie zwarte. Uważamy, że najściślejsze przestrzeganie tej najwyższej zasady stanowi rejonem właściwego kierownictwa krajem, niezwykle ważny warunek naszego dalszego pomyślnego marszu naprzód na drodze budownictwa komunizmu w naszym kraju.

Przedstawiając proponowany skład Rządu do zatwierdzenia Radzie Najwyższej ZSRR, uważam za konieczne oświadczyć, że Rząd w całej swej działalności będzie ściśle realizował ustaloną przez partię politykę w sprawach zagranicznych i wewnętrznych. Daliśmy już wyraz temu stanowisku Rządu Radzieckiego. Mam

Minister Przemysłu Naftowego — BAJBAKOW NIKOLAJ KONSTANTYNOWICZ (okłaski);

Minister Przemysłu Hutniczego — TEWOSJAN IWAN FIODOROWICZ (okłaski);

Minister Przemysłu Chemicznego — TICHOMIROW SIERGIEJ MICHAJŁOWICZ (okłaski);

Minister Przemysłu Budowy Maszyn — SABUROW MAKSYM ZACHAROWICZ (okłaski);

Minister Przemysłu Budowy Maszyn Transportowych i Ciężkich — MAŁYSZEW WIECZESŁAW ALEKSANDROWICZ (okłaski);

Minister Elektrowni i Przemysłu Elektrotechnicznego — PIERWUCHIN MICHAJŁ GEORGIEWICZ (okłaski);

Minister Przemysłu Obronnego — USTINOW DMIJTRIJ FIODOROWICZ (okłaski);

Minister Przemysłu Materiałów Budowlanych ZSRR — JUJIN PAWEŁ ALEKSANDROWICZ (okłaski);

Minister Przemysłu Leśnego i Papierniczego ZSRR — ORŁOW GEORGIJ MICHAJŁOWICZ (okłaski);

Minister Budownictwa — DYGAJ NIKOLAJ ALEKSANDROWICZ (okłaski);

Minister Komunikacji — BIECZEW BORYS PAWEŁOWICZ (okłaski);

Minister Łączności — PSURCZEW NIKOLAJ DEMIANOWICZ (okłaski);

Minister Floty Morskiej i Rzecznej — SZASZKOW ZOZIM ALEKSIEJEWICZ (okłaski);

Minister Finansów — ZWIERIEW ARSENIJ GRIGORIEWICZ (okłaski);

Minister Ochrony Zdrowia ZSRR — TRETIJAKOW ANDRZEJ FIODOROWICZ (okłaski);

„Polityka zagraniczna Państwa Radzieckiego — polityka pokoju i przyjaźni między narodami jest decydującą przeszkodą na drodze do rozpętywania nowej wojny i odpowiada najżywciościwszym interesom wszystkich narodów...”

Wielki Stalin wychowywał nas w duchu bezgranicznie ofiarnej służby w interesie narodu. Jesteśmy wiernymi sługami narodu, a naród chce pokoju, nienawidzi wojny. Niechaj święte będzie dla nas wszystkich pragnienie narodu, by nie dopuścić do przelewu krwi milionów ludzi i by zapewnić pokojowe budownictwo szczęśliwego życia!”

G. M. MALENKOW
(przemówienie dn. 9 marca 1953).

Przemówienie Przewodniczącego Rady Ministrów ZSRR tow. G. M. Malenkowa

(Dokończenie ze str. 1-iej)

Połączyć Ministerstwo Budownictwa Przedsiębiorstw Przemysłu Ciężkiego i Ministerstwo Budownictwa Przedsiębiorstw Budowy Maszyn w jedno ministerstwo — Ministerstwo Budownictwa ZSRR.

Połączyć Ministerstwo Floty Morskiej, Ministerstwo Floty Rzecznej i Centralny Urząd Północnego Szlaku Morskiego w jedno ministerstwo — Ministerstwo Floty Morskiej i Rzecznej ZSRR.

Znieść Ministerstwo Geologii, przekazując jego funkcje odpowiednim agendum Ministerstwa Przemysłu Hutniczego, Ministerstwa Przemysłu Węglowego, Ministerstwa Przemysłu Naftowego i innych ministerstw, do których kompetencji należy przemysł wydobywczy.

Znieść Ministerstwo Transportu Samochodowego, przekazując jego funkcje Ministerstwu Komunikacji.

Połączyć Państwową Radę Ministrów ZSRR do Spraw Materialnego i Technicznego Zaopatrzenia Gospodarki Narodowej — GOSSNAB oraz Państwową Radę Ministrów do Spraw Zaopatrzenia w Artykuły Żywnościowe i Towary Przemysłowe — GOSPROD-SNAB z Państwowym Komitetem Planowania ZSRR.

Towarzysze deputowani! Zgodnie z poleceniem danym mi jako Przewodniczącemu Rady Ministrów ZSRR, przedstawiam do rozpatrzenia Radzie Najwyższej ZSRR na-

stępujący skład Rządu ZSRR — Rady Ministrów ZSRR:

Pierwszy zastępca Przewodniczącego Rady Ministrów ZSRR i Minister Spraw Wewnętrznych ZSRR — BERIA LAWRENTIJ PAWEŁOWICZ (huczne okłaski. Wszyscy wstają);

Pierwszy zastępca Przewodniczącego Rady Ministrów ZSRR i Minister Spraw Zagranicznych ZSRR — MOŁOTOW WIECZESŁAW MICHAJŁOWICZ (huczne okłaski. Wszyscy wstają);

Pierwszy zastępca Przewodniczącego Rady Ministrów ZSRR i Minister Obrony ZSRR — Marszałek Związku Radzieckiego BULGANIN NIKOLAJ ALEKSANDROWICZ (huczne okłaski. Wszyscy wstają);

Pierwszy zastępca Przewodniczącego Rady Ministrów ZSRR i Minister Handlu Wewnętrznego i Zagranicznego ZSRR — MIKOJAN ANASTAS IWANOWICZ (huczne okłaski. Wszyscy wstają);

Minister Rolnictwa i Skupu ZSRR — KOZŁOW ALEKSIEJ IWANOWICZ (okłaski);

Minister Kultury ZSRR — Fionomarenko Pantelejmon Kondratjewicz (okłaski);

Minister Przemysłu Lekkiego i Spożywczego ZSRR — KOSYGIN ALEKSIEJ NIKOLAJEWICZ (okłaski);

Minister Przemysłu Węglowego — ZASŁADKO ALEKSANDER FIODOROWICZ (okłaski);

R T.
P O P R O S T U 3

